RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 5 (287)
2017. gada
5. marts

PĀRVARĒSIM VIENALDZĪBU

Vēsturē nav trūcis cilvēku, kuri sirdis noslēguši citu vajadzībām, aizvēruši acis apkārt esošajam, novērsušies no ļaužu problēmām. Pašlaik vienaldzība sasniegusi globālus apmērus. Vispirms, vienaldzība pret Dievu, kas izvēršas vienaldzībā pret tuvāko un apkārtējo vidi. Tās ir sekas maldu humānismam, praktiskam materiālismam, relatīvismam un nihilismam. Cilvēks iedomājas, ka pats nosaka līdz galam savu dzīvi, pašpietiekamībā neatrodot vietu Dievam. Līdz ar to, tas nejūtas kādam parādnieks un iestājas tikai par savām tiesībām.

Vienaldzība pret tuvāko izpaužas dažādi. Cilvēki mēdz būt labi informēti, klausās radio, lasa avīzes vai skatās internetu un televīziju, bet to dara mehāniski, bez iesaistīšanās. Neskaidri tie nojauš cilvēces traģēdijas, tiem nav līdzcietības. Tiem ir zināšanas, bet skats, domas un darbība vērsti uz sevi pašu. Informācijas pārplūde pati par sevi nevairo rūpes par cilvēku problēmām, kuras prasa atvērtību un solidaritāti. Informācijas pārmērība var mazināt uztveri par problēmu nopietnību un svarīgumu.

Cilvēki dažkārt vaino nabagus un nabadzīgas valstis viņu problēmās; vispārinot, tie kā risinājumu piedāvā mierinošu „izglītošanu", neņemot vērā korupciju valdībā, biznesā un iestādījumos (sal. *Evangelii gaudium*, 60).

Vienaldzība izpaužas bezrūpībā pret notiekošo ap mums, ja tas sevišķi tieši mūs neskar. Daži drīzāk neuzdod jautājumus vai nemeklē atbildes; tie dzīvo ērtībās, nesaklausot cietušo saucienus. Tad zūd līdzcietība pret citiem un viņu problēmām; nav interese rūpēties par viņiem, it kā tie paši atbildētu par savām problēmām, kuras mūs neskar (sal. *Evangelii gaudium*, 54). Kad esam veseli un ar ērtībām, mēs aizmirstam par citiem: mums nerūp viņu problēmas, ciešanas, netaisnības. Sirds kļūst auksta.

Dzīvojot virs zemes kā kopīgās mājās, pāvests Francisks atgādina, ka viss ir sasaistīts. No cilvēka vienaldzības pret otru cilvēku bieži vien izriet ūdens un gaisa piesārņošana, mežu postīšana, dabiskas vides iznīcināšana. Attieksme pret dzīvniekiem iespaido attieksmi pret citiem cilvēkiem (sal. *Laudato Si*, 92). Cilvēki brīvi atļaujas darīt citiem to, ko nekad neatļaujas mājās (sal. *Laudato Si*, 51). Šajos un citos gadījumos vienaldzība izvēršas pārņemtībā ar sevi un bezatbildībā.

(turpinājums 3. lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 5. marts
Gavēņa 1. svētdiena. Jēzus Sirds godināšana. Vissv. sakramenta adorācija

8.00 Svētā Mise un „Jēzus Sirds" dievkalpojums
9.15 „Marijas leģions" Svētdienas skolas telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise un Rūgtās asaras
13.15 Svētdienas skola

15.00 Svētā Mise (bērniem) par + Mariannu Lauri
17.30 Krusta ceļš
18.30 Svētā Mise par Krastiņu ģimeni

Pirmdiena, 6. marts

8:00 Svētā Mise par Jāni, Alvi, Filipu un Anitu Vinteriem

Otrdiena, 7. marts

8.00 Svētā Mise par + Juri Pavlovski
11.00 Svētā Mise pansionātā „Gaiļezers"
15.30 - 17.30 Grēksūdzes
18.30 Saderināto un iemīlējušos tikšanās Svētdienas skolas telpās
19.00 Vīru tikšanās Svētdienas skolas telpās

Trešdiena, 8. marts

8.00 Svētā Mise

Ceturtdiena, 9. marts

8.00 Svētā Mise
18.00 Adorācija
19.00 Svētā Mise jauniešiem. Piedalās ansamblis „Effata"

Piektdiena, 10. marts

8.00 Svētā Mise. Jēzus Sirds litānija
17.30 Krusta ceļš

Sestdiena, 11. marts

Šodien uzsākas novenna sv. Jāzepa godam

8.00 Svētā Mise. Novenna
10.00 Kristības

Svētdiena, 12. marts
Gavēņa 2. svētdiena

8.00 Svētā Mise un Novenna
9.15 „Marijas leģions" Svētdienas skolas telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise un Rūgtās asaras
13.15 Svētdienas skola
15.00 Svētā Mise (bērniem)
17.30 Krusta ceļš
18.30 Svētā Mise

Pirmdiena, 13. marts

8:00 Svētā Mise par + Genovefu Katkeviču. Novenna

Otrdiena, 14. marts

8.00 Svētā Mise par + Antonu, + Vitaliju, + Moniku, + Viktoriju, + Boļeslavu, + Jāzepu Trubiņiem un + Staņislavu, + Teklu, + Viktoriju, + Pēteri Lordiem. Novenna
15.30 – 17.30 Grēksūdzes
19.00 Svētā Mise Onkoloģijas centrā
19.00 Vīru tikšanās Svētdienas skolas telpās

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontakttālruņi

Sv. Jēkaba katedrāle:
tālr. 67326419
Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:
tālr. 67224314, mob. 27001445
Pr. Renārs Birkovs, vikārs:
mob. 28688843
Diak. Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800

Trešdiena, 15. marts

8.00 Svētā Mise par + Robertu Dreijeru
11.00 Svētā Mise Aglonas Dievmātes godam

Ceturtdiena, 16. marts

8.00 Svētā Mise devēja nodomā. Novenna
18.00 Adorācija
19.00 Svētā Mise jauniešiem. Piedalās katedrāles ansamblis „Ex Animo"
20.00 Saderināto un iemīlējušos tikšanās Svētdienas skolas telpās

Piektdiena, 17. marts

8.00 Svētā Mise par + Jāzepu Laksi un +Lieni Dambi. Jēzus Sirds litānija. Novenna
17.30 Krusta ceļš

Sestdiena, 18. marts

8.00 Svētā Mise par + Ludvigu un + Antonu Briškām. Novenna
11.00 Kristības
18.00 Svētā Mise - dziedināšanas dievkalpojums

Svētdiena, 19. marts
Gavēņa 3. svētdiena

8.00 Svētā Mise un Novenna
9.15 „Marijas leģions" Svētdienas skolas telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise un Rūgtās asaras
13.15 Svētdienas skola
15.00 Svētā Mise (bērniem) devēja nodomā
17.30 Krusta ceļš
18.30 Svētā Mise par Ziemeļu ģimeni

Lielā Gavēņa laikā

Krustaceļš

Svētdienās un piektdienās - 17.30
Rūgtās asaras - svētdienās pēc Galvenās Svētās Mises

Tikšanās šķirtajiem
Cilvēciskam un garīgam atbalstam
Katra mēneša 2. svētdienā
plkst. 15:30
Katedrāles svētdienas skolas telpās
Mazā Pils iela 2
Papildus info:
Normunds Grasmanis,
tālr: 27477166
e-pasts: celspievina@gmail.com

PĀRVARĒSIM VIENALDZĪBU

(turpinājums no 1. lpp)

Vienaldzība pret Dievu pārsniedz tīri privāto sfēru un iespaido publisko un sociālo jomu. Bez atvērtības uz transcendento cilvēki viegli padodas relatīvismam, ar grūtībām rīkojas taisnīgi. Dieva noliegšana, mazvērtēšana rosina cilvēku neatzīt nekādu normu virs sevis un noved pie nežēlības un vardarbības. No vienaldzības pret Dievu izriet vienaldzība pret tuvāko individuālā un kopienas līmenī, kad turpinās netaisnība un sociālā līdzsvara trūkums, seko konflikti neapmierinātības gaisotne, kas agrāk vai vēlāk izvēršas vardarbībā un nedrošībā. Vienaldzība un bezatbildība nopietni kaitē pienākumos, kuros katram jāstrādā ar savām spējām un lomu sabiedrībā, lai veicinātu kopējo labumu, sevišķi mieru kā vienu no vērtīgākiem labumiem (sal. *Evangelii gaudium*, 217 – 237).

Institūciju līmenī vienaldzība pret citiem un viņu cieņu, pamattiesībām un brīvību, kad tā ir daļa no hedonisma un peļņas tiekšanās kultūras, var veicināt un pat attaisnot mieram draudošu rīcību. Vienaldzība var pat attaisnot netaisnības, šķelšanos un vardarbības veicināšanu, lai kādam tas nāktu par labu.

Ekonomiski un politiski projekti bieži vien nodrošina un uztur varu un bagātību, ja arī tamdēļ citiem tiek pārkāptas pamattiesības un vajadzības. Kad cilvēkiem noliegtas elementāras tiesības, piemēram, uz ēdienu, ūdeni, veselības aprūpi vai nodarbošanos, tie gūst kārdinājumu to sasniegt ar spēku (sal. *Evangelii gaudium*, 59).

Vienaldzība pret apkārtējo vidi, kad tiek izcirsti meži, piesārņots gaiss, ūdens un zeme, dabas katastrofas samaitā ekosistēmu un rada lielu nedrošību, veidojas jauni nabadzības veidi un netaisnības situācijas. Gavēņa laikā mums īpaši jāiestājas pret vienaldzību, lai piedzīvotu Jēzus pestīšanas spēku sevī un visā pasaulē. ***JKV***

INSTRUKCIJAI PAR SAKRĀLO MŪZIKU - 50

Svētdien, 5. martā svinam jubileju Rituālu Kongregācijas dokumentam *Musicam Sacram*, kurš Vatikāna II koncila mācības ietvaros iestājas par īstu „sakrālu" mūziku. Gadsimtu gaitā, godinot vissv. Trīsvienību, Baznīca lietojusi mūziku un dziedājumus, lai paustu kristieša dziļākās reliģiskās izjūtas: Dieva godināšanu, pateicību, suplikācijas, lūgšanas, bēdas un garīgo dedzību. Vatikāna II koncils apgalvoja, ka muzikālā tradīcija vispārējā Baznīcā apvieno sakrālo mūziku un vārdus, iesaistoties svinīgajā liturģijā. Sakrālā mūzika uzskatāma par svētu tādā mērā, kādā tā cieši saistīta ar liturģisko darbību, darot lūgšanu patīkamāku, vienojot cilvēku prātus, piešķirot lielāku svinīgumu sakrālajiem rituāliem (SC, n. 112).

Sakrālā mūzika ir svarīga no kulturālā, audzinošā, sociālā un garīgā viedokļa, lai visi ticīgie godinātu Dievu atbilstoši un cienīgi Viņa bezgalīgajai majestātei. Svētīgais pāvests Pāvils VI teicis, ka dievkalpojumā ne viss ir noderīgs, ne viss ir likumīgs, ne viss ir labs. Tam atbilst vien tas, kas ar māksliniecisku cieņu un garīgu pacilātību var pilnībā paust ticību par godu Dievam un Mistiskās Miesas – Baznīcas celšanai. Ne visa mūzika kļūst sakrāla ar to, ka ietverta liturģijā. Ja trūkst Baznīciskas uztveres, tad dziedājumi nepalīdz sirdīm vienoties Dieva mīlestībā un tie var izraisīt pat nemieru un šķelšanos (1971. g. 15. aprīlī).

Koncila konstitūcija par liturģiju pieprasa, lai jauniem muzikāliem sacerējumiem būtu „īstai sakrālai mūzikai atbilstošas iezīmes" (SC, n. 121). Koncils vēstījumā māksliniekiem aicināja „īstas mākslas draugus" uzturēt auglīgu sadarbību starp Baznīcu un patiesu mākslu. Mūziķiem dota dāvana izvērst dziedājumos cilvēku jūtas, pieskaņot vārdiem mūzikas skaņas. Viņi tiek rosināti piedāvāt Baznīcai, liturģijai jaunus sacerējumus, ņemot par paraugu daudzus mūziķus, kuri māksliniecisku iedvesmu pilnīgi un auglīgi saskaņoja ar katoliskā kulta augstākajiem nolūkiem un prasībām.

Liturģijā paredzētajai mūzikai jābūt „sakrālai" ar īpašām iezīmēm, kuras ļauj tai piederēt pie pašas liturģijas. Baznīca prasa noteiktām vietām, priekšmetiem un apģērbam atbilstoši pieskaņoties sakramentālam nolūkam. Ja mūzika vislielākā mērā redzami pauž liturģisko sakrālumu, tad Baznīca vēl vairāk vēlas,

lai tā būtu atbilstoša sakrālam un sakramentālam nolūkam, lai tā atšķirtos no izklaidei paredzētās mūzikas.

Baznīca ir izcēlusi tos mūzikas veidus, kuri māksliniecisku un garīgi izcilā veidā atbilst dievišķajam noslēpumam: gregoriāniskos dziedājumus un polifoniju. Šie mūzikas veidi attīstās arī Latvijā, lielā mērā pateicoties „scholae cantorum." Tāpat arī tautas dziedājumi kora vadībā tā, ka dievkalpojuma dalībnieki var kopīgi iesaistīties lūgšanā un Dieva godināšanā. Sv. Ambrozijs ticīgo dziedāšanu pielīdzina jūrai: psalmu izmantošana ir kā viļņu šļaksti. Kad tauta kopīgi lūdzas, tad izklausās kā putojoši viļņi; kad vīri, sievas, jaunavas un bērni atbild ar psalmu vārdiem, tad atgādina viļņu harmoniskos aurus.

Sakrālas mūzikas sacerēšana un izpilde prasa īpašu māksliniecisku un garīgi liturģisku sagatavotību. Latīņu Baznīcas liturģiskās mūzikas praksē jānovērtē gadsimtu gaitā uzkrātais civilizācijas, kultūras un kristīgās mākslas mantojums. Citām civilizācijām un kultūrām raksturīgus veidus un instrumentus jāpieņem ar izšķiršanu, cienot katras tautas radošumu. Veselīga plurālisma ietvaros saglabājama vietējā kultūra tā, ka citas izcelsmes elementi tiktu apdomīgi pieņemti un ietverti bagātināšanai nevis izkropļošanai (sal. *Gaudium et Spes*, n. 44; *Ad gentes*, n. 22).

„Sakrālā" mūzika pauž Baznīcas un viņas locekļu ticību, tāpēc kristieša iekšējā uzvedībā un ārējā liecībā jābūt pilnīgai saskaņai un reālai atbilstībai starp dziedāšanu un ikdienas dzīvi. Sv. Augustīns saka, ka tie, kas dzied Dievam, arī dzīvo Dievam. Dziedot psalmus viņa Vārdam, ticīgie atdod viņam godu. Tie gatavo ceļu Kristum, lai ticīgo sirdis viņam atvērtos evaņģelizācijas darbā (sal. *Enarrat. in* Ps. 67,5).

Lai šīs Instrukcijas jubileja rosina mūs aktīvi ņemt dalību dievišķajā liturģijā, ar dziedāšanu dievnamā veidoties par Kristus vēstnešiem pasaulē. Lūgsimies par mūsu ērģelniekiem, koristiem, komponistiem, lai viņi veicinātu Dieva godu un cilvēku svēttapšanu. ***JKV***

GAVĒŅA LAIKA IZVĒLES

Mūs stimulē tik daudzas ērtai dzīvei pieejamas lietas, ka liekas absurdi no kaut kā atteikties, sevišķi, ja tas attiecas uz cilvēka izaugsmi un kultūru. Savu stāvokli bieži nosakām ar spēju izjust, pazīt, pārņemt to, ko laiks un pasaule mums piedāvā. Iekšēja tieksme visu redzēt un saņemt, piedzīvot un baudīt ir ļoti stipra.

Ja arī praksē attiecības starp civilizācijas labumiem un cilvēka garu ierobežo ekonomiskas vai sociālas iespējas, katrs tiecas savu dzīvi vērtēt pēc panākumiem, bagātības, ērtības un baudas. Katrs vēlas baudīt dzīvi, pat ja to cenšas darīt cienīgi un godīgi.

Šāda domāšana dara cilvēku ne cēlāku, bet mazāku, jo ietver ārējā pasaulē, sajūtu sfērā, pēc instinktiem, šaurām, egoistiskām emocijām. Taču cilvēka dzīve nepastāv ieguvumu pārpilnībā (Lk 12:15) Nevar arī visu iegūt un nobaudīt. Vajadzīga izvēle. „Debesu valstība ir kā tirgotājs, kas meklē dārgas pērles. Atradis pērli, viņš visu pārdod, lai to nopirktu" (Mt 13: 45-46). Tātad izvēle, kas ietver atteikšanos.

„Neviens nevar kalpot diviem kungiem" (Mt 6:24); vajag ieiet pa šauriem vārtiem (Mt 7:13). Kristīgo dzīvi, sākot no kristības, nosaka izvēles. Pie kristības arī prasīts atteikties no sātana, viņa darbiem un vilinājumiem.

Ne viss ir labs, taču dzīves gaitā ļoti grūti izšķirt labo un ļauno, sevišķi, ja cilvēks atsakās pieņemt drošu ētisku kritēriju, augstāku mācības autoritāti, kurai Dievs devis zināšanas par cilvēku un viņa mērķi. Jā, dzīves skolā mums visiem jāizsver laika un vides piedāvātās iespējas, reizē spējot izspriest un izvēlēties.

Sv. Pāvils saka: „Visu pārbaudiet, turieties pie labā" (1 Tes 5:21). To darām attiecībā uz fizisko veselību, ēdienu, zālēm, atpūtu. Karavīrs un sportists izspriež un izvēlas labāko, lai saglabātu savus spēkus. Sv. Pāvils māca: „Katrs sacīkšu dalībnieks atturas no visa" (1 Kor 9:25).

Mums jāatsakās disciplināri, normatīvi, lai mēs būtu stipri, uzticīgi un kristīgi. Krusts iezīmē mūsu dzīvi. Kristīga atteikšanās ierobežo bīstamu, kaitīgu lietu pieredzi, liek būt modriem domās un morālā uzvedībā, reizē arī pa īstam atbrīvo, vājumu pārveido par tikumu (2 Kor 6:9; 12:10).

Kristīgā atteikšanās nav kādreizēja disciplīna, mūkiem vien rezervēta. Tas ir īsts kristīgās dzīves veids. Tas ietver hierarhisku labumu sadali un rosina izvēlēties „labāko daļu" (Lk 10: 42); cilvēks ar to kontrolē sevi un var ņemt dalību Kristus atpestīšanas noslēpumā.

Atteikšanās kā upuris, ņemot vērā Jēzus krustu, kas nes nāvi un dzīvību tajā pašā laikā, kļūst priecīga, drosmīga un labprātīga, jo veikta ar augstāku nolūku pēc labā un pēc mīlestības. Atteikšanās no daudzām „nevajadzīgām vēlmēm" (1 Tim 6:9) dara mūsu zemes dzīvi par „Dievam patīkamu svētu upuri" (Rom 12:1).

TEZĒ MĀCĪBA

Kad es domāju par jau pagājušo Tezē tikšanos man pirmkārt prātā nāk vārds - paļāvība. Esmu tāds cilvēks, kam nav ļoti viegli vienkārši paļauties uz Dievu un mierīgi gaidīt kad viss, kam jānotiek, notiks. Visu laiku es gribu skriet uz priekšu, darīt kaut ko, lai paātrinātu notikumus, lai viss būtu tā, kā man liekas pareizi. Dažreiz es pati gribu apstāties, pabūt mierā un tajā pašā paļāvībā, es lūdzos par to... bet pēc divām dienām, atkal nevaru būt mierā, labāk zinu kā ir pareizi un atkal skrienu kaut kur. Bet Tezē tikšanās laikā es ieguvu labu mācību.

Tikšanās un sagatavošanas laikā bija daudz brīžu, kad sapratu, ka mēs paši ar saviem spēkiem nevaram neko izdarīt, un atlika tikai atdot visu Dieva rokās, es uzticēju Dievam to, kas nesanāca, par ko bija šaubas. Un tad ienāca miers sirdī, un lietas, kuras izskatījās neatrisināmas, atrisinājās, parādījās jaunas iespējas, spēki, cilvēki. Es par to daudz domāju... Ka sava egoisma dēļ, es līdz galam mēģinu visu nolemt un izdarīt pati, dzīvoju nemierā, visu laiku gaidu kaut ko, neatstājot vietu brīnumam. Un tikai tad, kad es jau neko nevaru izdarīt, es dodu iespēju Dievam darboties manā dzīvē. Tas nav pareizi, un es ļoti esmu pateicīga par šo laiku, kad saņēmu tik daudz liecību, tik daudz svētību, kad ieraudzīju, ka ar Dievu pat neiespējamas lietas var kļūt par iespējamām.

Īpaša svētība (kā vienmēr, bet bieži vien mēs to nepamanām, nenovērtējam) tie ir cilvēki. Man bija liels prieks iepazīties ar jauniem cilvēkiem - brīvprātīgajiem no citām valstīm, un no Latvijas, kā arī no jauna iepazīties ar tiem cilvēkiem, kuri ir apkārt, mūsu draudzē,

ar kuriem mēs var būt sastopamies katru nedēļu, bet īpaši nekomunicējām savā starpā. Interesanti bija saprast, ka pa vienam mēs esam gandrīz bezspēcīgi, bet kad mēs esam kopā un katrs ir savā vietā (ar saviem talantiem, idejām) - mēs esam liels spēks!

Biju priecīga redzēt, kā cilvēki no draudzes sniedz savu atbalstu. No priesteriem, no draudzes locekļiem. Kad mēs izdalījām bukletus, bija tādi, kuri nevarēja uzņemt jauniešus savās mājās, bet viņi pienāca un runāja ar mums, izteica savu vēlēšanos palīdzēt, paskaidroja kāpēc viņiem nav iespēju, daži meklēja citas iespējas kādā veidā viņi varētu palīdzēt, un bija ļoti jūtams, ka viņi visi tiešām grib piedalīties, atbalstīt un palīdzēt. Un protams, kad cilvēki atnāca pie mums ar aizpildītiem bukletiem - bija īpašs prieks. Un vēl, kad notika ģimeņu tikšanās pirms Tezē, un liela ģimeņu daļa sapulcējās kopā – tas bija liels gandarījums! Ļoti liels paldies mūsu brīnišķīgai draudzei par atsaucību!

Mums bija arī pieredze izdalīt bukletus ielās cilvēkiem, lielāka daļa no kuriem, nav saistīti ar baznīcu, un sākumā bija doma, ka tā nav laba ideja, ka mēs varam saskarties ar pretreakciju, ka cilvēki slikti pret mums attieksies, ko mēs viņiem vispār varēsim pateikt... Bet īstenībā, pa visu to laiku es runāju ar vismaz simts cilvēkiem uz ielas, un neviens man neteica neko sliktu, gandrīz visi uzmanīgi klausījās informāciju par Tezē, par pasākumu, par jauniešiem, uzdeva jautājumus, un bija tikai jāsāk un vārdi paši atnāca, bailes pazuda un viss bija labi.

Es sapratu, ka dažreiz es pat nemēģinu kaut ko darīt tikai tāpēc, ka man liekas, ka cilvēkiem tas nepatiks, tāpēc, ka es baidos. Bet nemēģinot - mēs nekad neuzzināsim vai ir kaut kas kopīgs mūsu bailēm ar realitāti. Un ja tā ir Dieva lieta - tad Viņš palīdzēs un dos vārdus, drosmi, iedvesmu un visu, kas mums būs vajadzīgs.

Vislielākais iespaids man bija redzēt mūsu katedrāli pilnu ar jauniešiem. Tas bija tik skaisti... Un kad bija tautu svētki (pēc Jaungada Mises) es redzēju visus tos jaukos jauniešus, kuri dziedāja, smējās, spēlēja, dejoja...

Man ļoti gribētos, lai jaunieši mūsu Latvijā (un ne tikai jaunieši), kuri ir tālu no Baznīcas, to redzētu un saprastu, ka ticība - nav tikai tradīcija, nav tikai iešana svētdienās uz baznīcu un kādu rituālu izpildīšana, bet ka tā ir dzīve, prieks, savstarpēja komunicēšana, būšana kopā Dievā.

Man grūti skaidri izteikt šo domu, bet es ļoti ceru, ka ar šo Tezē pasākumu, cilvēkiem, kuri dzirdēja par to, vai pat kādā veidā piedalījās (jo mēs zinām, ka daudzi cilvēki, kuri neiet uz baznīcu, arī piedalījās), Dievs palīdz ieraudzīt šo skaistumu un prieku, un atvedīs viņus pie Sevis.

Es ļoti gribu saglabāt šo iegūto iespaidu, sajūtas, mācības un ar dziļu paļāvību būt atvērtai Dieva brīnumam ikdienā. ***Svetlana***

KATEDRĀLES JAUNIEŠU AKTIVITĀTES

Katru ceturtdienu jauniešu Svētā Mise plkst. 19.00.
Katra mēneša pirmajā un trešajā otrdienā kalpošana Gaiļezera slimnīcā no 16.30 sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).
Katra mēneša otrajā otrdienā kalpošana Onkoloģijas centrā no 16.30 sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).
Adorācija Vecrīgas kapelā (blakus Saeimai) katra mēneša 1. un 3. svētdienā. Atbildīgā – Māra (27026239).
Slavēšana ar „Ex Animo & Draugiem" Katra mēneša trešajā ceturtdienā pēc jauniešu Svētās Mises Sv. Jēkaba katedrālē. Informācijai sekot līdzi katedrāles ziņojumu dēlī un sociālajos tīklos.

KATEDRĀLES LŪGŠANU GRUPAS

Filoteja – otrdienās, Guna (26408249)
Filemona – svētdienās, Dzintars (28620650)
Teofīla – trešdienās, Sandijs (29153925)
Sv. Ģimenes (ģimenēm) - Mareks (26121134)
Pāvila – svētdienās, Esmeralda (26179443)
Sv. Faustīnes – svētdienās, Juris (29541739)
Svētīgās Terēzes no Kalkutas – otrdienās, Arisa (26107411)
„Ex Animo" – pirmdienās, Linda (28368192)
Sv. Kamila – slimnieku kalpotāju grupa, Anna (25959377)
Šonštates Dievmātes lūgšanu kopiena - info: varaviksnesplus@gmail.com

Ja vēlies pievienoties un iesaistīties – droši zvani atbildīgajiem! Nāc mūsu pulkā!

ATVĒRTO DURVJU DIENAS RĪGAS GARĪGAJĀ SEMINĀRĀ

Sestdien, 18. martā Katoļu ielā 16

Programma:

10:00 Ierašanās, reģistrācija
10:30 Ekskursija pa semināra telpām
12:00 Sv. Mise
13:00 Pusdienas
14:30 Iepazīšanās, prezentācijas, liecības, jautājumu iespēja
18:30 Vesperes un noslēgums

Mērķauditorija:
jaunieši sākot no 16. gadu vecuma
Ierašanos apstiprināt līdz 16. martam ar zvanu vai e-pastu.

Kontaktinformācija:
E-pasts: rti.rgs@inbox.lv
Mob.tel.: 25645505

Svētceļnieku ceļošanai kājām no Rīgas sv. Jēkaba katedrāles uz Vatikānu

vajadzīga automašīna, vēlams ar šoferi - īpašnieku 4 - 5 svētceļnieku mantu līdz vešanai.

Svētceļojuma sākums
2017. gada maijā; ilgums 3 - 4 mēneši.
Pieteikšanās tuvojas beigām.

Vajadzīgs laiks, lai sagatavotos.

Kontaktpersona Valdis (Vladimirs)
mob. 26568444

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Redakcijas adrese:
M. Pils 2, Rīga, LV-1050
Tālr.: 67224314, fakss: 67220060
E-pasts: vestnesitis@inbox.lv
Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:
Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš
Datorsalikums: Artūrs
Metiens: 700 eks.
www.catholic.lv/katedrale